



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1020/2021
29.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 54/20 од 24.03.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 371/21 од 26.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 54/20 од 24.03.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 371/21 од 26.05.2021. године, у односу на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 54/20 од 24.03.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2020. године до 04.05.2020. године. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности полицијског службеника у трајању од 2 године од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом од окривљеног су одузете две металне значке налик на полицијске металне значке из службене легитимације са натписима „Полиција“ и

„Министарство унутрашњих послова“. Од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то новац у износу од 13.600,00 динара, те је окривљени обавезан да наведени новчани износ уплати у корист Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 371/21 од 26.05.2021. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, па је потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По.4. 54/20 од 24.03.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Карадаревић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. Бранилац окривљеног је поднео и благовремену допуну захтева за заштиту законитости и то због повреде одредбе члана 58. Устава Републике Србије.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 3. ЗКП).

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело, обзиром да у поступању окривљеног нема противправности. Ово са разлога јер, по ставу браниоца, окривљени спорне предмете није набављао као службено лице за потребе МУП-а РС и у сврху поклона, већ је ове предмете искључиво набављао - куповао као физичко лице и својим личним новцем, а не средствима МУП РС и даље их продавао.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/2012 од 24.12.2012. године, са ступањем на снагу дана 15.04.2013. године) чини службено лице које искоришћавањем

свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, то, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени АА „... као службено лице – помоћник командира Полицијске станице ... искоришћавањем и прекорачењем границе свог службеног овлашћења прибавио себи противправну имовинску корист у укупном износу од 13.600,00 динара, на тај начин што је од привредног друштва „Српска традиција – Шели“ ДОО из Београда наручивао полицијске плакете и значке – апликације које су у облику стилизованог штита и садрже симболе полиције и грб Републике Србије, које по изгледу подсећају на оригиналне службене значке и које може да наручи само полицијски службеник уз одобрење министра унутрашњих послова сходно Упутству о поступању приликом набавке и требовања промотивног материјала са ознаком Министарства унутрашњих послова број 11246/2015 од 21.10.2015. године, које одобрење није имао, представљајући се приликом првог наручивања као полицијски службеник ..., а потом их продавао физичким лицима ...“, а у време, месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које је оптужен и оглашен кривим, тако да нижестепени судови нису учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП како се то неосновано истиче у захтеву браниоца окривљеног.

Следствено напред наведеном, а имајући у виду радње које је окривљени АА предузимао као службено лице – помоћник командира Полицијске станице ..., а које су ближе описане у изреци побијане правноснажне пресуде којом је окривљени оглашен кривим, то се суд, у конкретном случају, правилно позвао на Упутство о поступању приликом набавке и требовања промотивног материјала са ознаком Министарства унутрашњих послова број 11246/2015 од 21.10.2015. године, као пропис по којем окривљени критичном приликом није поступио и правилно је исти применио, тако да се по налажењу овога суда као неосновани оцењују супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП везано за неправилну примену од стране суда наведеног Упутства на радње које је окривљени по ставу браниоца предузимао искључиво као физичко лице, а не за потребе МУП-а РС и у сврху поклона.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде права окривљеног на мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона, а које је зајемчено одредбом члана 58. Устава Републике Србије, истицањем да како МУП РС није ограничио стицање и начин коришћења, односно куповину и продају полицијских апликација које нису оригиналне, те како се

Упутство о поступању приликом набавке и требовања промотивног материјала са ознаком МУП-а број 11246/2015 од 21.10.2015. године не односи на ове предмете, то је окривљени имао право да слободно располаже са овим предметима, а на којима је он законито стекао право својине као физичко лице.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај, па је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у овом делу захтев одбацио.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић